

nostru. El va da socoteală înaintea lui Dumnezeu în clipa Judecării pentru felul în care și-a îndrumat fiii duhovnicești, pentru cât s-a trudit cu rugăciuni, sfătuiri și nevoițe să-i păzească de căderi, să le lumineze necunoștința, să cultive înăuntrul lor dragostea lui Dumnezeu și râvna pentru lupta cea duhovnicească, să-i încurajeze în dezamăgirile lor, în amărăciunile luptei împotriva patimilor, ca să-i arate moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu.

În Taina Spovedaniei, Hristos dăruiește în mod real – și nu teoretic, simbolic sau afectiv – iertarea

păcatelor, iar sufletul simte în mod real ieșirea din vinovăție, de sub greutatea, din amăreala fărădelegilor sale. Cu dragostea Sa părintească ridică de la credincioșii Săi care se pocăiesc și se spovedesc orice tulburare sau îndoială legată de iertarea păcatelor lor. De vreme ce au fost iertate de către Duhul Sfânt prin duhovnic, în Taina Spovedaniei, sunt iertate pentru totdeauna.

Sursa: **Arhimandrit Atanasie Anastasiou**, *Spovedania – Îndrumar*, Editura Sophia, București, 2004

PROGRAMUL LITURGIC

Mărți 11 septembrie	18:00	Sfântul Maslu
Joi 13 septembrie	18:00	Vecernia, Litia
Vineri 14 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Înălțarea Sfintei Cruci</i>
Sâmbătă 15 septembrie	18:00	Vecernia
Duminică	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci</i>

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

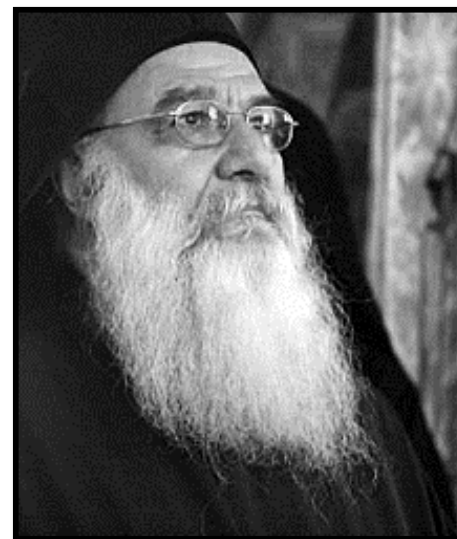

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dacă ai văzut vreun om care are pretenții de la alții și nu de la sine, să știi că acela este vătămat (adică este bolnav duhovnicește)”.
– Părintele Iosif Vatopedinul

Nr. 264 / 9 septembrie 2018

MONAHUL MOISE AGHIORITUL

1952 – 2014

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

S-A OCUPAT CU AGHIOGRAFIA (VIEȚILE SFINȚILOR). ESTE AUTORUL A 52 DE CĂRȚI ȘI A PESTE O MIE DE ARTICOLE. A FOST REDACTOR ȘEF AL PERIODICULUI AGHIORIT PROTATON.

ROLUL CREȘTINULUI

Astăzi omul se pare că a uitat și nu mai caută cu bună știință sensul profund al vieții. Se interesează mai mult de aflarea pâinii celei de toate zilele și de o mică sau mare creștere a euro-ului. În marea dificultate a vremurilor despre care multe am spus și am scris, însemnătatea fundamentală o are credința profundă în Dumnezeu, care dăruiește credincioșilor încredere, curaj, mângâiere și nădejde. De asemenea, legăturile interpersonale corecte cu o prietenie sinceră, discuție pașnică, străduință mărinimoasă, bunătate și compătimire, întăresc și nu-l lasă pe om să se înece în singurătate și să fie lovit de furtuna deznădejdii.

Omul chinuit are nevoie nu numai de pâine, ci și de gustul libertății, al păcii și al dragostei. Nu este vorba despre un umanism și altruism calculat și moderat, ci de expresia dragostei creștine jertfitoare.

Nevoile sufletului omului nu cred că încetează vreodată. Dar aceste nevoi nu se satisfac printr-o predică improvizată, prin sfaturi de rutină cunoscute și rostite la repezeală. De aceea tinerii reacționează și se

îndepărtează de Biserică. Nu spun că nu vor și resping mesajul ei, ci se deranjează de modul aforistic al ei. Și astfel se închid în ei înșiși și caută bucuria acolo unde cu siguranță nu o vor afla.

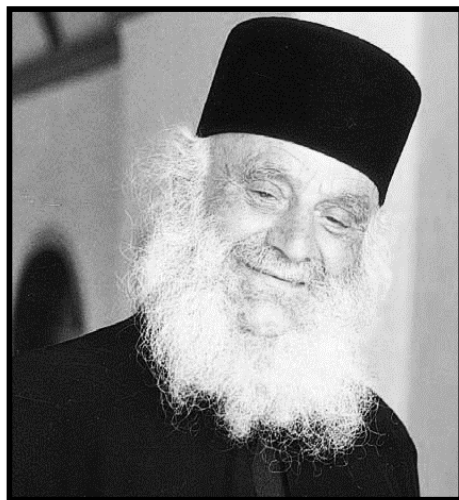
În această situație, tinerii cad într-o amorțeală și nu vor să se ridice, uneori nici măcar pentru a dezvolta un dialog elementar, pentru că au fost dezamăgiți în chip jalnic. Biserica li se înfățișează foarte strictă, izolată, numai să poruncească, să interzică, să creeze vinovății înfricoșătoare, să constrângă și să nu-i asculte. Pentru deplina respingere a instituției Bisericii, pe lângă cele pe care le-am spus, adaugă și faptul că ea este lipsită de înțelegere și severă. Problemele interne ale unor conducători bisericești care apar uneori, îi smintesc și îi îndepărtează pentru totdeauna pe destui credincioși și mai ales pe tinerii cu foarte bune intenții.

Nu puțini oameni, așa-numiți ai Bisericii, evită sistematic necesara autocritică și se dedau în mod constant criticii ușoare. Se compară cu cei mai răi și se simt foarte bine. Nu iau în considerare și nu analizează motivele pentru care cea mai multă lume nu ascultă predicile. Eu consider că problema nu o constituie ceilalți, ci mai mult noi înșine. Este imperativă nevoia să coborâm de sus și să vorbim prietenește, fără să privim mereu la ceas. Să nu ne temem de vreo întrebare și să luăm aminte bine la răspunsuri.

Creștinul contemporan, din nefericire, ascunde înlăuntrul său o mare idee despre sine. Că este ceva mai mult și mai bun decât ceilalți. Dar nu este atât de integru, sincer, curat și smerit cu adevărat ca să se creadă astfel. Desigur, există și azi creștini eroi. Pot să constituie o minoritate, însă cu siguranță există și în lume, și în afara

lumii. Creștinul contemporan va ajuta mai bine pe semenii lor prin pilda lor trăită, iar nu prin vorbe goale și lipsite de conținut. Lumea se schimbă. Vremurile sunt pretențioase. Rolul creștinului astăzi, în societățile noastre dezordonate, este deosebit de important. Să nu dezamăgim și noi lumea.

Sursa: marturieathonita.ro

STAREȚUL AMBROZIE LAZARIS

1912 – 2006

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

CĂSĂTORIA ESTE CA O BĂRCUȚĂ

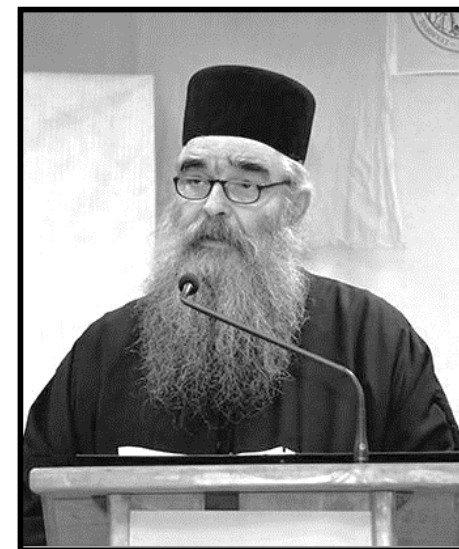
Când un soț și o soție au vizitat mănăstirea pentru prima oară, au avut următoarea experiență cu Starețul care nu știa nimic despre ei de mai înainte.

L-au salutat, au luat binecuvântare de la el și au rămas pentru puțin unul lângă altul în

tăcere. La un moment dat i-a întrebat cum se numesc, apoi dintr-odată i-a spus soțului: „Ție ți se vor tăia mâinile și picioarele”. Vizitatorul uimit abia a reușit să șoptească: „De ce, Gheronda, să mi se taie mâinile și picioarele?” – „De ce strigi la ea?”, l-a întrebat pe un ton aspru, însă ciudat de frumos, arătând spre femeia sa. „Da, da, Gheronda, spuneți-i!”, zicea bucuroasă ea, văzând că cineva atât de însemnat îi ținea partea. Bărbatul s-a cutremurat. A înțeles fulgerător că făcea greșală aducând acasă tensiunea de la serviciu și descărcându-se pe femeia sa pe nedrept. Și-a plecat capul, iar înlăuntrul său toate s-au răvășit. Starețul văzând schimbarea sa, după ce și-a dat seama că vinovatul și-a conștientizat greșeala, și-a schimbat și el complet purtarea față de acela. Și-a întins mâna și l-a mângâiat pe cap, spunându-i cu gingășie:

„Fiul meu, dacă ești într-o barcă... Ai intrat vreodată în barcă?” – „Da, Gheronda, a șoptit rușinat bărbatul.” – „Ai tras la vâsle?” – „Da.” – „Cu câte vâsle?” – „Cu două.” – „Ai mers cu barca cu o vâslă?” – „Nu.” – „Dacă mergi cu barca cu o vâslă încotro te îndrepti?” – „Nu știu.” – „Te vei întoarce continuu în jurul tău. Nu-i așa? Așa este și cu femeia ta. Dacă tragi numai tu la vâslă, nu ajungeți nicăieri. Amândoi sunteți o bărcuță. Căsătoria voastră este o bărcuță care a fost lăsată în mijlocul oceanului. Ca să ajungeți la liman trebuie să trageți amândoi la vâsle. Dacă tragi numai tu, nu faceți nimic. Ai înțeles?”

Sursa: marturieathonita.ro

ARHIM. ATANASIE ANASTASIOU

STAREȚ AL MĂNĂSTIRII
MARELE METEOR

PĂCATELE IERTATE
DE CĂTRE DUHUL SFÂNT
PRIN DUHOVNIC, ÎN TAINA
SPOVEDANIEI, SUNT IERTATE
PENTRU TOTDEAUNA

Îndrumarea duhovnicească a fiecărui suflet este lucrarea duhovnicului și nu se face cu îndrumări generale sau „rețete”, ci cu moduri particulare de educare în funcție de constituția sufletească, de nevoile și puterile celui ce se mărturisește.

Duhovnicul este îndrumător în lucrarea de mântuire a sufletului